

milien har altså for lidt tid sammen, og det får konsekvenser, for en tryk og god barndom er stadig det allerbedste grundlag for et godt voksenliv, så børnene og familien skal naturligvis prioriteres, ikke som leverandører af arbejdskraft, men som den største samfundsmæssige ressource, vi overhovedet har.

Jeg har også bemærket socialministerens meget sympatiske og gode forslag vedrørende børnefamilier. Det drejede sig netop om pasningsgaranti, om ret til op til 6 omsorgsdage for forældre med syge børn, og også vi hos Kristendemokraterne vil da gerne føje vores anbefaling til og anbefale socialministeren at gøre alt, hvad hun overhovedet kan for at komme igennem og realisere disse ønsker, på trods af eventuel modstand både inden for og uden for regeringen.

Rundtom i bemærkningerne til SF's forslag er der dog nogle linjer, som vi godt ville have kunnet undvære, ting, vi ikke er helt enige i, men selve kernen i forslaget er vi helt enige i, og derfor vil vi også gerne støtte forslaget.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja, tak for det. Hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnald (SF):

Når man er politisk deltager i debatten, er der dage, der skærer sig ind i hukommelsen, som jeg tror man altid vil huske og aldrig glemme, og en af de dage, som for mig står som en af de store dage, var den dag, hvor socialministeren gik på TV-avisen, det er næppe noget tilfælde, og sagde, at nu var hun klar til en række børnepolitiske gennembrud.

Når jeg specielt husker det, er det også, fordi alle forslag var genkendelige, for det er alle forslag, vi havde fremsat før. Vi tænkte: Fint, nu lægger vi alle gamle fjendebilleder væk, nu ser vi, at der er en minister, der lader sig inspirere af SF's tanker gennem tiderne, og så er det nu, at chancen er der for at gennemføre det, der tidligere ikke lykkedes. Sådan en dag var den dag i vinterferien.

Kl. 19.45

Derfor må man sige, at det var skuffende at høre beskæftigelsesministerens tale. Han holdt en tale, hvor han redegjorde for alt det, regeringen havde gennemført – en lang opremsning af barselorlov, deltid, pasning uden for hjemkommunen, madordninger, valg af praktiserende læge osv. Det er fint nok alt sammen, men der er bare intet af det, der har med syge børn at gøre,

og det tror jeg også beskæftigelsesministeren medgav under de korte bemærkninger.

Så nævnte ministeren, at det egentlig er noget, der ligger hos arbejdsmarkedets parter. Jeg forstår ikke, hvorfor ministeren siger det. Når en minister siger noget, forventer man jo, at det er, fordi ministeren vil tage initiativer, for alt andet er jo banaliteter, og det kommer man sædvanligvis ikke i TV-avisen for. Man må forvente, at der foreligger en overvejelse om, at det er noget, ministeren vil sætte sine kræfter ind på.

Ministeren nævnte også, og det er rigtigt, at der er grupper, der er omfattet i dag. Ministeren kunne have gjort det modsatte og sagt, at der er en række store grupper på arbejdsmarkedet, der ikke er omfattet af retten til fridage i forbindelse med børns sygedage, men det valgte ministeren altså ikke at gøre.

Der er en række eksempler på, at vi lovgiver for arbejdsmarkedet. Ferielovgivningen er nævnt, og barselorloven, som regeringen har gennemført, er jo også et eksempel på, at der er nogle områder, hvor Folketinget synes, at det er vigtigt at lave rammer for arbejdsmarkedet. Jeg vil godt sige, at de samme partier, som i dag har holdt prisværdige taler om den danske model, er knap så håndsdy, når det drejer sig om at gribe ind i en konflikt. Så stemmer Venstre og Det Konservative Folkeparti for helt uden at ryste på hånden.

Jeg synes, det er ærgerligt, at de stærke mænd i regeringen har vundet kampen over socialministeren. Jeg har tidligere foreslået socialministeren at danne ring med os, der vil støtte hende i denne kamp. Jeg forstår godt, hun udnyttede muligheden i vinterferien, da mange af de centrale ministre, var væk, og jeg tror, hun har ment, at her var endelig en chance for at få nogle af de ting gennemført, som hun gerne vil have gennemført. Men det er jo ærgerligt at konstatere, at det varede altså kun, til de centrale økonomiske ministre og andre ministre kom hjem fra ferie. Så blev ideerne slået hårdt ned, og det syntes vi var ærgerligt.

Jeg synes, fru Charlotte Antonsen var lidt sur i sit indlæg over, at vi overhovedet fremsætter et sådant forslag, og det forstår jeg ikke. Vi kan jo ikke gøre for, at det går skidt for regeringen, det er jo ikke SF's skyld. Regeringen må undskylde mig, men den må altså gribe i egen barm og indse, at det har måske noget at gøre med afstanden mellem de løfter, den giver på de tidspunkter, hvor den kan komme til det, og virkeligheden, hvor der ikke sker noget. Jeg tror, det er grunden